

Περί της εορτής της Αναλήψεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης Χρυσοστόμου Γ΄

Ἡ ἐορτή τῆς Ἀναλήψεως εἶναι Δεσποτική κινητή ἐορτή, ἡ ὁποία ἐορτάζεται σαράντα ἡμέρες μετά τό Πάσχα, πάντοτε ἡμέρα Πέμπτη. Ἀρχικά, ἡ ἐορτή τῆς Ἀναλήψεως συνεορταζόταν μέ τήν ἐορτή τῆς Πεντηκοστῆς, ἀποτελοῦσαν, δηλαδή, μία ἐνιαία ἐορτή τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ στούς οὐρανοῦς, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, καί τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμον, τῆς ὁλοκληρώσεως δηλαδή τῆς Θείας Ἐπιφανείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἐνιαίου ἐορτασμοῦ Χριστουγέννων καί Θεοφανείων, τῆς Θείας Ἐπιφανείας, στήν ἀρχαία Ἐκκλησία. Στήν ἐνιαία ἐορτή Χριστουγέννων καί Θεοφανείων ἐορταζόταν ἡ ἀρχή τῆς ἐν σαρκί παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμον καί στήν ἐνιαία ἐορτή τῆς Ἀναλήψεως καί Πεντηκοστῆς ἐορταζόταν ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ἐν σαρκί παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμον.

Πρέπει νά τονίσουμε ὅτι στήν ἀρχαία Ἐκκλησία ἡ ἔμφαση στίς συγκεκριμένες ἐορτές δέν εἶναι τόσο στή χρονική καί ἱστορική ἀκρίβεια τοῦ ἐορτασμοῦ, ὅσο στή θεολογική σημασία του, κάτι πού φαίνεται καί στήν ὑμνολογία τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως. Ὁ συνεορτασμός τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καί τῆς Πεντηκοστῆς

μαρτυρείται μέχρι και τα τέλη του τετάρτου αιώνου όποτε και αρχίζει ο διαχωρισμός των έορτών.

Η έορτή της Αναλήψεως τοποθετείται μέσα στο σχέδιο του Θεού για την σωτηρία του ανθρώπου. Τό πρώτο ιδιόμελο των αποστίχων του Έσπερινοϋ τό διατυπώνει θαυμάσια:<< Έτέχθης ως αυτός ήθέλησας· έφάνης, ως αυτός ήβουλήθης· έπαθες σαρκί ο Θεός ήμῶν· έκ νεκρῶν άνέστης, πατήσας τόν θάνατον· άνελήφθης έν δόξη ο τά σύμπαντα πληρῶν· και απέστειλας ήμῖν Πνεῦμα θεῖον, του άνυμνεῖν και δοξάζειν σου την θεότητα >>. Η σωτηριολογική αυτή διάσταση της έορτής της Αναλήψεως δείχνεται καθαρά και από τό τέταρτο τροπάριο της τρίτης ὡδῆς, τό όποιο αναφέρει: << Την φύσιν των ανθρώπων Χριστέ, φθορᾷ πεσοῦσαν έξανέστησας, και τῇ άνόδῳ σου ὕψωσας, και σαυτῷ ήμᾶς έδόξασας>>· και στο δεύτερο τροπάριο της έβδόμης ὡδῆς: <<Έπί των ὤμων, Χριστέ, την πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, αναληφθεῖς, τῷ Θεῷ και Πατρί προσήγαγες>>.

Έπειτα ή διά της Αναλήψεως έξοδος του Κυρίου στον ούρανό από τόν παρόντα κόσμο βεβαιώνει και την ὕπαρξη μιᾶς ἄλλης, απείρως ανωτέρας πραγματικότητας ή όποία αναμένει τόν ἄνθρωπο. Η ἄλλη αυτή πραγματικότητα μᾶς υποδεικνύει τόν ἄληθινό προορισμό μας, μᾶς διακηρύσσει ότι ὅλος αυτός ο επίγειος κόσμος είναι παροδικός και πρόσκαιρος. Διά της Αναλήψεως δηλώθηκε στον ἄνθρωπο ή σημασία της ούράνιας αρχῆς της ζωῆς, ότι ο ἄνθρωπος πρέπει νά ζεῖ κατά τό ούράνιον πολίτευμα, θραύοντας βαθμηδόν τόν δεσμό του προς ὃ,τι έδῶ τό ἁμαρτωλό. Ο Ἀπ. Παῦλος θά τονίσει : <<Τά ἄνω φρονεῖτε>> (Κολασ. 3,2) και ο Χριστός ο όποιος <<άνελήφθη έν δόξη>>, εκεί, έκ δεξιῶν του Πατρός, πρεσβεύει ὑπέρ ήμῶν. Ο Κύριος ανῆλθεν στους ούρανούς ως πρόδρομος δικός μας, ως μεσίτης ὑπέρ ήμῶν, ως παντοδύναμος.

Η Ανάληψις του Κυρίου είναι ή όριστική επιβεβαίωση και της δικῆς μας άνόδου κοντά στο Θεό, ή πραγμάτωση του ἄληθοῦς προορισμοῦ μας.